

— posledično,

— razglasi za ničen Sklep Sveta 2011/71/SZVP z dne 31. januarja 2011;

— podredno, odredi, da se ime Ibrahima EZZEDINEA odstrani s seznama, ki je priložen temu sklepu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, ker naj bi bili razlogi za vključitev tožeče stranke na seznam oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, stereotipni, pri čemer naj ne bi bilo navedeno nobeno natančno dejstvo, na podlagi katerega bi bilo mogoče presoditi primernost te vključitve.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ker se tožeči stranki očita, da je prispevala k financiranju nelegitimnega vladanja L. Gbagboja, čeprav naj bi bila tožeča stranka zgolj zasebni podjetnik in je s plačevanjem davkov in dajatev preprosto prispevala k financiranju Republike Slonokoščene obale, ne pa določenega režima v njej.

Tožba, vložena 7. marca 2011 – Kessé proti Svetu

(Zadeva T-132/11)

(2011/C 130/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Feh Lambert Kessé (Abidžan, Slonokoščena obala) (zastopnik: G. Collard, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Uredba Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklep Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011, ki sta bila 15. januarja 2011 objavljena v Uradnem listu Evropske unije, glede tožeče stranke, F. H. KESSEJA, nimata nobene dejanske podlage,
- zato naj
 - razglasi ničnost Uredbe Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklepa Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011;
 - podredno, naloži odstranitev imena F. H. KESSEJA s seznamov, ki so priloženi k navedeni uredbi in navedenemu sklepu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve tožeče stranke so v bistvu enaki ali podobni tistim, ki so bili navedeni v zadevi T-130/11, Gossio proti Svetu.

Tožba, vložena 3. marca 2011 – Al-Faqih in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-134/11)

(2011/C 130/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Združeno kraljestvo), Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Združeno kraljestvo), Taher Nasuf (Manchester, Združeno kraljestvo) in Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Združeno kraljestvo) (zastopnika: E. Grieves, barrister, in N. Garcia-Lora, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožečih strank

- Uredbi Komisije (EU) št. 1139/2010 ⁽¹⁾ in št. 1138/2010 ⁽²⁾ naj se razglasita za nični v delu, v katerem se nanašata na tožeče stranke; in
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo njegovih stroškov, stroškov tožečih strank in zneskov, ki ki so bili iz blagajne Sodišča nakazani za pravno pomoč.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdijo, da Komisija namenoma ni upoštevala zavezujoče sodne prakse Sodišča in ni nepristransko preučila podlage za navedbo tožečih strank niti ni zahtevala razlogov za te navedbe.
2. Z drugim tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da z uredbama Komisije (EU) št. 1139/2010 in št. 1138/2010 ni bila spoštovana pravica do sodnega nadzora in je bila kršena pravica do obrambe, kar ni v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
3. S tretjim tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da so ugotovitve Komisije glede ene od tožečih strank, to je družbe Sanabel Relief Agency Ltd, napačne in pravno nevzdržne.

4. S četrtem tožbenim razlogom tožeče stranke trdijo, da pomenita uredbi Komisije (EU) št. 1139/2010 in št. 1138/2010 nesorazmeren poseg v lastninsko pravico vseh štirih tožečih strank in v njihovo zasebnost v smislu člena 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Poleg tega naj bi bila taka pravna ureditev nesmiselna, zlasti zato, ker Združeno kraljestvo meni, da prve tri tožeče stranke upoštevni meril ne izpolnjujejo več.

(¹) Uredba Komisije (EU) št. 1139/2010 z dne 7. decembra 2010 o 141. spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani (UL 2010 L 322, str. 6).

(²) Uredba Komisije (EU) št. 1138/2010 z dne 7. decembra 2010 o 140. spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osama bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani (UL 2010 L 322, str. 4).

Tožba, vložena 11. marca 2011 – Guiai Bi Poin proti Svetu

(Zadeva T-137/11)

(2011/C 130/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Georges Guiai Bi Poin (Abidžan, Slonokoščena obala) (zastopnik: G. Collard, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Uredba Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklep Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011, objavljena 15. januarja 2011 v *Uradnem listu Evropske unije*, v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, Georgesa GUIAI BI POINA, ne temeljita na dejstvih,

— zato naj

— razglasi za nična Uredbo Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklep Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011;

— podredno, določi, da naj se ime Georgesa GUIAI BI POINA izbriše iz seznamov, priloženih navedeni uredbi in navedenemu sklepu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbi navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, saj naj bi bili razlogi za uvrstitev tožeče stranke na seznam oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni

ukrepi, stereotipni, ne da bi bilo navedeno kakršnokoli točno določeno dejstvo, ki bi omogočalo presoditi primerčnost navedene uvrstitve.

2. Drug tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, saj:

— se tožeči stranki očita, da ne priznava oblasti demokratično izvoljenega predsednika, A. Ouattare, čeprav se tožeča stranka kot vojak ne more ne podrediti ustavnim oblastem svoje države, ki so L. Gbagba razglasile za izvoljenega predsednika, in

— se tožeči stranki očita, da je odgovorna za hude kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, čeprav naj proti tožeči stranki ne bi bil začel postopek pred Mednarodnim kazenskim sodiščem, katerega pristojnost je priznala Republika Slonokoščena obala.

Tožba, vložena 11. marca 2011 – Ahouma proti Svetu

(Zadeva T-138/11)

(2011/C 130/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Brouha Nathanaël Ahouma (Abidžan, Slonokoščena obala) (zastopnik: G. Collard, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— ugotovi da, v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, Brouha Nathanaëla AHOUMA, Uredba Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklep Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011, nimata nobene dejanske podlage,

— in zato

— naj razglasi Uredbo Sveta (ES) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 in Sklep Sveta 2011/18/SZVP z dne 14. januarja 2011 za nična;

— podredno, odredi naj, da se ime Brouha Nathanaëla AHOUMA izbriše s seznamov, priloženih navedenima uredbi in sklepu.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, ki jih navaja tožeča stranka, so v bistvu enaki ali podobni tistim, navedenim v zadevi Guiai Bi Poin proti Svetu (T-137/11).